

של מנהל התזמורת הפילהרמונית - היא רוצה להחזיק אותי בכוח! עונה הבעל

ידעה עברית. בקושי דיברה אנגלית וצרכי תיבת, שלחו אותה לבית-ספר קדימה ללמוד, ומה פתאום לקחו מזכירה לסניף בארה"ב ובמזרח הרחוק? כשהיא חזרה, היא העבירה לי ארנק מקרוקודיל שחור. אבל שמתילב שהיא עצמה מסתובבת עם פרוחמינק. אחר-כך נודע לי שהיא לא נסעה בתור מזכירה, אלא בתור מאהבת שלו. על חשבון התזמורת כמובן. הוא השיג מהתזמורת כל מה שרצה.

היא לא היססה הרבה. כל הראגה של ה"ימים האחרונים, הלילות הארוכים שעברו עליה בחשדות וחיטוטים ומחשבות, הפכו פתאום לזעם נורא. היא רוצה למשרדי ה"תזמורת, תפסה את המזכירה והתחילה להכות אותה.

"כהן, כהן" התחילה המזכירה לצעוק, והאשה ענתה לה ששום כהן לא יעזור. "את תעזפי אצלי כמו המזכירה הקודמת", היא צעקה עליה ואחרי זה לקחה את ה"מכונית של בעלה ויילתה איתה על עמוד.

***
"עם כל המזכירות!"

פרישה זו הסתיימה בפיטורי אותה מזכירה, אבל האשה כבר לא שבה ל" (המשך בעמוד 18)

לא רצה. שזו המזכירה שהתחילה איתו. הוא לא יכול היה לסרב. "היו לי שתי בנות קטנות אז", היא מספרת, "חשבת שאולי זה יגמר, שזו היתה טעות. ניסיתי להבין, אבל לא ידעתי מה שעוד עומד לבוא עלי."

כל העניין הסתיים בפיטורי אותה מזכירה והאשה חזרה לחייה ציגוג הרגילים. שכחה. עד שלפני שמונה שנים זה נחת עליה שוב. הפעם זה בא בצורת מכתב אנונימי, החתום עלידי "ידיד הנעורים".

"איך את מרשה לבעלך, היה כתוב שם, 'לעזוב אותך ולנסוע לאמריקה עם פנינה ולצמון?'"

היא חשבה שזה נגמר. שאותו מיקרה חד-פעמי לא ישוב עוד, והנה זה בא שוב. היא רצה במצב של חצי-היסטריה אל בעלה של פנינה ולצמון, שנשאר בארץ, כדי לברר אם גם הוא קיבל מכתב דומה. הוא לא קיבל דבר.

"אחר כך נודע לי", היא מספרת, "שזו לא היתה פנינה ולצמון. זה היתה המזכירה החדשה. עם פנינה ולצמון הוא כנראה ניסה להתחיל. אבל היא לא רצתה. ובגלל זה, באמת, במשך שמונה שנים היא לא קיבלה שום תפקיד בתזמורת. זו היתה מזכירה חדשה, ובאמת התפלאתי בהתחלה. היא לא

מאן, שעל שמו של התזמורת ומנהל-העסקים של המוסד התרבותי הגדול ביותר במדינה, חיה וצבי הפטל. אחרי 27 שנות נשואים משותפות, הוא עומד עתה להתגרש מאשתו, מעשה גם הבוס בפרשת גירושין סנסציונית. "מה רע בזה לאהוב נשים", הוא אומר.

ואכן, ב-1940 היא נישאה לו, והפכה לגברת הפטל. הוא היה אז האחרון מבין הנגנים הראשונים בתזמורת, והרוויח עשר לירות לחודש. אבל היא האמינה בו. היא ידעה

קוקטייל נוצצות, עם פול פרוניסקאטי, קטי אפ. כל מיני אנשים, ששאיפתם הגדולה היתה להתחכך בגדולי המוסיקה, חיוורו אחריה, ניסו להתקרב אליה, להביא אותה לכך שתזמין אותם פעם לביתה.

והיא חיה בהתאם. בבית מפואר, עם שמלות יקרות. היא היתה מדברת בחופי שיות רבה עם נשיא-המדינה, עם שרים. היא היתה אשת-חברה עשירה ומאושרת.

***
"בעלך מתעסק עם אשתי..."

ער שיום אחד, זה היה לפני ארבע עשרה וחצי שנה, לפנות ערב דפק מיישור בדלת, ומאו אותה דפיקה התהפך עליה עולמה.

זה היה בעלה של המזכירה הראשונה של התזמורת. צבי נח באותה שעה בחדר המיטות, ואשתי התכוננה להיכנס לאמבטיה. היא הכניסה את האורח הלא-קרווא ל"סלון, וחיכתה שיאמר מהר את מה שיש לו להגיד, כדי שתוכל לחזור לעיסוקיה. הם עמדו לצאת באותו ערב, והיא לא רצתה להפסיד מהזמן היקר שנועד לבחירת התלבושת והאיפור.

"אני רוצה להגיד לך", גימגם אותו איש לאחר הרבה הקדמות, "שבעלך מתעסק עם אשתי". האמבטיה, היציאה בערב, ה"איפור, הכל נשכח ממנה. "הרגשתי שהעולם חרב עלי", היא מספרת. "עד אז נתתי לו הכל, וחשבת שלא חסר לי כלום. לא חשדתי בו. הוא היה עצמאי. הוא עשה מה שהוא רצה, אבל חשבת שדברים כאלה, ברוך-השם, אין אצלי".

היא לא ידעה מה קורה לה. היא נכנסה לחדר השינה, שם הוא נימגם לו בשקט, והעיפה לו כמה סטירות-לחי חזקות. הוא נבהל, לא הבין מה קורה, ותפס אגרסל שהיה מונח ליד המיטה, וניסה להעיף אותו על ראשה. הבעל של המזכירה, שהיה נדהם וירגש, הפריד ביניהם.

***
מכות למזכירה

יא החליטה להיפרד ממנו. אבל ה"בעל הסביר לה שהוא לא אשם, שהוא

שהוא עתיד להיות כנר מפורסם. כשהוא היה יושב בבית ועושה תרגילים, היא היתה הולכת לקפה פ"ץ, מנגנת שם בפני קהל, ושרה, ומרוויחה שמונים לירות ל"חודש, ומפרנסת את המשפחה.

אחר-כך הם נסעו ללונדון, לנגן בקייטנות הס, וכשהם חזרו היא היתה כבר בהריון. "הוא לא רצה ילד", היא מספרת, "הוא אמר שזה יקלקל לו את השקט, הוא לא יוכל לנגן. אבל אשה מוכרחה ילד. אפילו אם היא מנגנת בכינור ועובדת קשה".

הילד לא נולד. הוא מת בזמן הלידה, ו"חיה הפטל הבינה שהיא יכולה להיות או אשה ואמא, או מנגנת כינור, הרצה ממקום למקום, מבית-קפה לבית-קפה. היא החליטה להיות אשה ואמא, והפסיקה לעבוד. ל"אחר-מכן נולדו לה שתי בנותיה.

היא היתה מאושרת. היא הקאריירה של בעלה התקדמה, המשכורת של עשר הלירות ל"חודש הלכה וגדלה. המקום שלו בתזמורת הפך יותר ויותר מכובד, ומדי פעם, כשהוא היה חוזר מסיוריו הארוכים בחוץ-לארץ, הוא היה מביא לה פרווה יקרה, יהלומים, מתנות בעלות-ערך.

חיבוק לגברת צבי הפטל מחבק את גלינה וישנבסקיה, כשליציה המנצח זינגר, לטענת אשתו של הפטל, ניהל בעלה רומנים עם פסיקות ועובדות התזמורת, לקח אחדות מהן אף לטיולים לחו"ל. היתה לו הצלחה, היא טוענת.